

Vår i Boarp

På skira vitsippors täta matta
skönt blicken vilar en solvarm dag,
naturens under kan ingen fatta
de följa gängse sin egen lag.

Vid åkerns sluttning sig jorden reder
en gammal stig går strax intill
över bäckens glitter spången leder
på frodig äng jag vandra vill.

Den klara bäcken så ystert porlar
tar kvicka språng på rundad häll,
hör trädens kronor så smeksamt sorlar
och sakta tystna när det blir kväll.

Det spirar grönska kring bygdens gårdar
från gläntans sal hörs munter drill,
all vårens fåglar sjunger och bedårar
om hur skönt att finnas till.

Bland bäckens stenar forellen leker
i forsens ström den gäcksamt slår,
min trogna hund jag ömsint smeker
— svansen viftar, nosen söker —
vi fröjdas alla när det är vår.

BERTIL BURSTRÖM